

[Poulsgaard]

ning, så skal jeg holde min kæft for fremtiden.

Tredje næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Hr. Poulsgaard kan godt hjælpe til, at vi overholder forretningsordenen.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Vi kan jo sætte mange ting under folkeafstemning. Hvis vi nu satte under folkeafstemning, om fremskridtspartiet var nødvendigt i dansk politik, så fik vi sikkert et tordnende flertal for, at det var ret overflødigt. Akkurat ligesom hvis vi satte det radikale venstre eller socialdemokratiet til folkeafstemning, om det var særlig nødvendigt. Sådan kan man ikke argumentere.

Må jeg sige om dette forfærdelige udgifter, at det drejer sig om sådan noget som 1 kr. 75 øre pr. indbygger – det forfærdelige, vi har gjort med dansk teater. Er det for meget, hvis vi dermed holder liv i den side af dansk kulturliv?

Hvis man vil have et eksempel på, hvor nødvendigt det er at foretage en økonomisk indsprøjtning i dansk kulturliv, synes jeg, man skulle tænke på, hvad der skete, dengang vi mod den socialdemokratiske regerings ønske fik gennemført, at der skulle 10 mill. kr. ekstra til dansk film. Har vi ikke fået god valuta for de penge? Det mener jeg.

(Kort bemærkning).

Poulsgaard (FP):

Der er en masse lande, Schweiz f.eks., hvor man holder folkeafstemning ret ofte. Det var ret væsentligt at få en folkeafstemning om kulturlove, for der ligger jo en anden ting i disse kulturlove, der ligger jo et »Vi alene vide« – vi ved, hvad I skal have, og hvad der er kultur. Derfor drejer det sig om meget mere end de kroner og øre, hr. Bernhard Baunsgaard omtalte. Det drejer sig simpelt hen om: skal folketings herinde være formynder, skal vi bestemme, eller er det folket selv, der skal have lov til at afgøre, hvilken politik der skal føres?

Jeg er fuldstændig enig med hr. Bernhard Baunsgaard i, at mange ting kunne sendes til folkeafstemning, og mange, mange ting burde sendes til folkeafstemning, men specielt

kulturlove ville det være glimrende at sende til folkeafstemning.

Tredje næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Hr. Bernhard Baunsgaard har ordet for en kort bemærkning. Jeg skal gøre opmærksom på, at vi senere skal have en kulturel debat. Denne handler om en ændring af lov om teatervirksomhed.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg tror aldrig, vi fik gennemført nogen som helst forandring i samfundet, heller ikke til det bedre, hvis vi hver gang krævede, at det gode skulle til folkeafstemning. Der ville altid være flertal imod at prøve noget nyt.

Maisted (FD):

Da de frie demokrater ikke er medlem af udvalget, vil jeg lige komme med nogle kommentarer. Jeg hørte den forrige debat om kulturpolitik, om museer, og nu også debatten her om teaterlovgivning. Jeg vil godt sige til hr. Poulsgaard, at det ikke er sikkert, at slaget er helt tabt endnu, men man må bare konstatere, at på det kulturelle område er der et massivt flertal i folketings for, at formynderstaten lever op til sit værste rygte. Det, der er afgørende med hensyn til kulturpolitikken, må jo være, om man kan aktivere såvel kunstnere som befolkningen til at tage udfordringen op, når det ikke bliver finansieret af de offentlige kasser.

Jeg mener bestemt, at man opnår det stik modsatte ved at finansiere alt, friholde det for besparelser. Mens man gennemfører besparelser på en række andre områder, skinner det tydeligt igennem her, at dansk kulturpolitik dirigeres af eliten i det danske samfund, som i kraft af sit højere uddannelsesniveau selvfølgelig får langt større glæde af statsfinansierede kulturliv, vi har i Danmark.

Jeg giver hr. Poulsgaard ret i, at der er masser af mennesker i det danske samfund, som ikke fatter, at det skulle være nødvendigt at drive kulturpolitik via statskassen, og som mener, at det bliver et bovlamt foretagende, når man gør det på den måde. Men det er eliten, der varetager sine egne interesser, og den er selvfølgelig også i flertal her i folketings. Da kulturpolitik, når alt kommer til alt, jo ikke er et afgørende politisk spørgs-